

## POSTANOWIENIE

Dnia 7 stycznia 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krystyna Bednarczyk

w sprawie z wniosku T. B.  
i "O. Club" s.c. A. B. i J. B.  
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych - Oddziałowi w R.  
o ustalenie istnienia ubezpieczenia społecznego,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw  
Publicznych w dniu 7 stycznia 2005 r.,  
na skutek kasacji wnioskodawczyni T.B. od wyroku Sądu Apelacyjnego w R.  
z dnia 20 maja 2004 r., sygn. akt III AUa .../04,

**odmawia przyjęcia kasacji do rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni T. B. wniosła kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w R. z dnia 20 maja 2004 r. III AUa .../04 w sprawie o objęcie pracowniczym ubezpieczeniem społecznym, którego to prawa jej odmówiono po ustaleniu, że nie pozostawała w zatrudnieniu na podstawie ważnej umowy o pracę wobec pozorności zawartej umowy. Kasację oparła na podstawie naruszenia prawa materialnego przez niewłaściwe zastosowanie art. 353<sup>1</sup> k.c. i błędną wykładnię art. 58 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p. i art. 22 k.p. a jako okoliczność uzasadniającą jej rozpoznanie wskazała potrzebę „ dokonania wykładni przepisów prawa materialnego a w szczególności wzajemnej korelacji przepisów kodeksu

cywilnego i kodeksu pracy przez wskazanie czy do stosunku pracy – umowy o pracę, która spełnia przesłanki przewidziane przepisami prawa pracy można stosować bezpośrednio przepisy kodeksu cywilnego a w szczególności przepis art. 353<sup>1</sup>”.

Oceniając podstawy uzasadniające przyjęcie kasacji do rozpoznania lub odmowę takiego przyjęcia Sąd Najwyższy zważył, co następuje. Zgodnie z art. 393 § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy może odmówić przyjęcia kasacji do rozpoznania jeżeli w sprawie nie występuje istotne zagadnienie prawne, nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów albo kasacja jest oczywiście bezzasadna. Powyższego przepisu nie stosuje się z mocy § 2, jeżeli zaskarżone orzeczenie oczywiście narusza prawo albo gdy zachodzi nieważność postępowania.

W niniejszej kasacji skarżący powołuje się na potrzebę dokonania wykładni prawa, jednak z treści przedstawienia tej okoliczności wynika, że chodzi mu o ocenę prawidłowości zastosowania prawa w konkretnym stanie faktycznym a mianowicie oceny zgodności z prawem „umowy o pracę, która spełnia przesłanki przewidziane przepisami prawa”. Przedstawiony tu stan faktyczny jest odmienny niż ustalony w zaskarżonym wyroku, w którym ocena prawna została oparte na tym, że nie istniała ważna umowa o pracę. W kasacji, która nie jest oparta na podstawie naruszenia przepisów postępowania, ustalenia faktyczne nie mogą być skutecznie kwestionowane, zatem wskazane okoliczności, mające być podstawą przyjęcia kasacji do rozpoznania, nie mają odniesienia do rozstrzygnięcia zawartego w zaskarżonym wyroku. Nie występuje zatem ani istotne zagadnienie prawne, ani potrzeba wykładni przepisów prawnych, skoro przedstawione w kasacji wątpliwości nie odnoszą się do treści zaskarżonego wyroku.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 393 § 1 k.p.c. odmówił przyjęcia kasacji do rozpoznania.